

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 4P/27/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514200525
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Sroková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2014:8514200525.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Janou Srokovou v právnej veci starostlivosti súdu o mal. V. F., nar. XX. XX. XXXX a mal. N. F., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom B. C., ul. B. č. XX, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Starej Ľubovni, deti rodičov V. F., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom B. C., ul. B. č. XX, t.č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ružomberok a P. F., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom B. C., ul. B. č. XX, v konaní o zvýšenie výživného takto

rozhodol:

Súd m e n í rozhodnutie Okresného súdu v Starej Ľubovni č.k. 4P/339/2009-15 zo dňa 10.03.2010 vo výroku o výživnom pre mal. deti tak, že toto výživné zo strany otca mal. detí V. F., nar. XX.XX.XXXX z v y š u j e pre mal. V. F., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 25,36 eur mesačne na sumu 27,13 eur mesačne a pre mal. N. F., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 25,36 eur mesačne na sumu 27,13 eur mesačne, ktoré výživné je otec povinný uhrádzať vždy do 15-tého dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky mal. detí, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov tohto konania.

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením č.k. 4P/27/2014 zo dňa 03.02.2014 začal súd z úradnej povinnosti konanie o zvýšenie výživného pre mal. V. F., nar. XX.XX.XXXX a pre mal. N. F., nar. XX.X.XXXX zo strany otca, a to z dôvodu ustanovení § 62 ods. 3 Zákona o rodine, pretože naposledy bolo o výživnom pre mal. deti rozhodnuté rozhodnutím tunajšieho súdu č.k. 4P/339/2009-15 zo dňa 10.03.2010.

Súd uznesením č.k. 4P/27/2014-9 zo dňa 17.03.2014 ustanovil mal. deťom kolízneho opatrovníka Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Starej Ľubovni /ďalej ÚPSVaR/

Následne súd doručil účastníkom poučenia o ich procesných právach a povinnostiach, vo veci nariadil pojednávanie, vykonal dokazovanie výsluchom matky mal. detí, kolízneho opatrovníka, oboznámil sa s obsahom predmetného spisu ako aj obsahom pripojeného spisu č.k. 4P/339/2009 a zistil nasledovný skutkový stav.

Rozhodnutím Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 4P/339/2009-15 zo dňa 10.03.2010 súd naposledy rozhodol o výživnom pre mal. deti a výživné zvýšil zo sumy 702 Sk mesačne na sumu 25,36 eur mesačne. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 01.04.2010.

Otec mal. detí sa na pojednávanie nedostavil, predvolanie mal riadne a včas vykázané, svoju neúčasť žiadnym spôsobom neospravedlnil, t.č. je v ÚVTOS Ružomberok, a preto súd pojednával vo veci v jeho neprítomnosti v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p.

Matka mal. dieťaťa uviedla, že pokiaľ ide o výživné na mal. deti, toto výživné otec neuhrádza a je jej preto vyplácané náhradné výživné štátom, ktoré poberá vo výške 50,72 eur mesačne na obe mal. deti. Taktiež poberá dávku v hmotnej núdzi vo výške 83,70 eur mesačne. Pokiaľ ide o mal. N., táto je chorá, má problém s jednou nohou, ktorú má o 7 cm kratšiu. Okrem mal. V. a N. nemá ďalšie vyživovacie povinnosti. Poukázala na výdaje, ktoré sú na jej strane a to výdaje na lieky, ktoré užíva na cievy a na žalúdok a za ktoré uhrádza sumu vo výške 12 eur mesačne. Uvedené lieky musí užívať z dôvodu, že je po operácii srdca. Ďalšie výdaje súvisia s platením nájmu, ktoré uhrádza vo výške 50 eur mesačne. So starostlivosťou o deti a s výdajmi jej pomáhajú sestry. Spolu s mal. deťmi žije v azylovom dome na ul. B. XX v B.. C., kde má k dispozícii jednu miestnosť a sociálne zariadenie.

Kolízna opatrovníčka na pojednávaní uviedla, že doposiaľ určená výška výživného nezodpovedá sume stanovenej zákonom, čiže 30 % sumy životného minima pre neplnoleté, nezaopatrené dieťa a preto navrhla, aby súd toto výživné zvýšil zo strany otca na obe mal. deti na sumu 30 % zo sumy životného minima pre neplnoleté, nezaopatrené dieťa, t.j. 27,13 eur mesačne, počnúc dňom právoplatnosti rozhodnutia súdu.

Na základe uvedeného súd právne uzatvára.

Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa ods. 3 cit. zák. ustanovenia každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa ods. 4 cit. zák. ustanovenia pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa od. 5 cit. zák. ust. výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre mal. dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa ods. 3 cit. zák. ustanovenia pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že sú splnené podmienky na zvýšenie výživného zo strany otca mal. dieťaťa z toho dôvodu, že doposiaľ určené výživné nezodpovedá zákonnej výške minimálneho výživného.

V porovnaní s doterajším určením výživného pre mal. dieťa teda nastala výrazná zmena v tom, že každý rodič je v zmysle zákona povinný, bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery plniť svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu, a to vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa zák. č. 601/2003 Z.z. o životnom minime v znení neskorších predpisov.

Nakoľko ide o minimálnu výšku výživného určenú zákonom o rodine, t.j. výšku, v ktorej je každý rodič mal. dieťaťa povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia, keďže t.č. minimálne výživné od 01.07.2013 činí sumu 27,13 eur mesačne a u otca neboli zistené a preukázané príjmy, ktoré by odôvodňovali určiť aj vyššiu sumu výživného. Otec neuhrádza ani doposiaľ stanovené výživné.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože sa jedná o veci starostlivosti súdu o maloleté deti, ktoré možno v zmysle § 81 ods. 1 O.s.p. začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.